PARLAMENT EUROPEJSKI

2004 *2009*

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

2008/0101(CNS)

5.8.2008

*

PROJEKT SPRAWOZDANIA

w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie ustanowienia europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów skazanych (ESPIRS), zgodnie z art. 11 decyzji ramowej 2008/XX/WSiSW (COM(2008)0332 – C6 - 0216/2008 – 2008/0101(CNS))

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

Sprawozdawca: Luca Romagnoli

Objaśnienie używanych znaków

*	Procedura konsultacji *większość oddanych głosów*
**I	Procedura współpracy (pierwsze czytanie) *większość oddanych głosów*
**II	Procedura współpracy (drugie czytanie) *większość oddanych głosów, by zatwierdzić wspólne stanowisko większość głosów ogólnej liczby posłów do PE, by odrzucić lub wprowadzić poprawki do wspólnego stanowiska*
***	Procedura zgody *większość głosów ogólnej liczby posłów do PE, za wyjątkiem przypadków ujętych w art. 105, 107, 161 i 300 traktatu WE oraz w art. 7 traktatu UE*
***I	Procedura współdecyzji (pierwsze czytanie) *większość oddanych głosów*
***II	Procedura współdecyzji (drugie czytanie) *większość oddanych głosów, by zatwierdzić wspólne stanowisko wymagana większość głosów ogólnej liczby posłów do PE, by odrzucić lub wprowadzić poprawki do wspólnego stanowiska*
***III	Procedura współdecyzji (trzecie czytanie) *większość oddanych głosów, by zatwierdzić wspólny projekt*

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej przez Komisję.)

Poprawki do tekstu legislacyjnego

W poprawkach Parlamentu zmiany zaznaczone są ***wytłuszczonym drukiem i kursywą***. W aktach zmieniających powtórzone bez zmian fragmenty obowiązującego przepisu, do którego Parlament - w przeciwieństwie do Komisji - proponuje poprawki, zaznaczane są **wytłuszczonym drukiem**. Ewentualne skreślenia w obrębie takich fragmentów zaznaczane są w sposób następujący: [...]. Oznakowanie *zwykłą kursywą* jest wskazówką dla służb technicznych dotyczącą propozycji korekty elementów tekstu legislacyjnego w celu ustalenia tekstu końcowego (np. elementów w oczywisty sposób błędnych lub pominiętych w danej wersji językowej). Sugestie korekty wymagają zgody właściwych służb technicznych.

SPIS TREŚCI

Strona

PROJEKT REZOLUCJI LEGISLACYJNEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO.....5

UZASADNIENIE 12

PROJEKT REZOLUCJI LEGISLACYJNEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie ustanowienia europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów skazanych (ESPIRS), zgodnie z art. 11 decyzji ramowej 2008/XX/WSiSW
(COM(2008)0332 – C6- 0216/2008 – 2008/0101(CNS))

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

– uwzględniając wniosek Komisji (COM(2008)0332),

– uwzględniając art. 31 i art. 34 ust. 2 lit. c) traktatu UE,

– uwzględniając art. 39 ust. 1 traktatu UE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0216/2008),

– uwzględniając art. 93 oraz art. 51 Regulaminu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A6-0000/2008),

1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;

2. zwraca się do Komisji o odpowiednią zmianę tekstu, zgodnie z art. 250 ust. 2 traktatu WE;

3. zwraca się do Rady o poinformowanie go w przypadku uznania za stosowne odejścia od tekstu przyjętego przez Parlament;

4. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem w przypadku uznania za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do wniosku Komisji;

5. jest zdecydowany rozpatrzyć dowolny przyszły wniosek w trybie pilnym w ścisłej współpracy z parlamentami krajowymi, jeżeli przedmiotowy wniosek nie zostanie przyjęty do momentu wejścia w życie traktatu lizbońskiego,

6. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

Poprawka 1

Wniosek dotyczący decyzji
Punkt 6 a preambuły (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(6a) Niniejsza decyzja opiera się na zasadach wcześniej ustanowionych w decyzji ramowej Rady 2008/XX/WSiSW w sprawie organizacji wymiany informacji pochodzących z rejestru skazanych pomiędzy państwami członkowskimi oraz stanowi uzupełnienie i stosuje te zasady z technicznego punktu widzenia.

Or. it

Uzasadnienie

Odpowiednie wydaje się wyjaśnienie, że w ramach przedmiotowej decyzji stosuje się i uzupełnia już istniejący instrument regulacyjny bez wprowadzania zmian do jego zasad.

Poprawka 2

Wniosek dotyczący decyzji
Punkt 9 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(9) Aby zagwarantować wzajemne zrozumienie i przejrzystość w zakresie wspólnej kategoryzacji każde państwo członkowskie powinno przedłożyć wykaz krajowych przestępstw i kar należących do kategorii określonych w odpowiedniej tabeli, jak również wykaz krajowych sądów karnych. Informacje te powinny być dostępne dla krajowych organów sądowych, w szczególności przez wszelkie dostępne kanały elektroniczne.	(9) Aby zagwarantować wzajemne zrozumienie i przejrzystość w zakresie wspólnej kategoryzacji każde państwo członkowskie powinno przedłożyć wykaz krajowych przestępstw i kar należących do kategorii określonych w odpowiedniej tabeli, ***wraz z krótkim opisem znamion przestępstwa,*** jak również wykaz krajowych sądów karnych. Informacje te powinny być dostępne dla krajowych organów sądowych, w szczególności przez wszelkie dostępne kanały elektroniczne.

Or. it

Uzasadnienie

Częste znaczne różnice między definicjami typów przestępstwa w różnych państwach członkowskich sprawiają, że coraz bardziej odpowiednie jest udostępnianie osobom, które będą musiały korzystać z wyciągów z rejestru skazanych, jak największej ilości informacji. Poprawka ta jest powiązana z późniejszą poprawką 6.

Poprawka 3

Wniosek dotyczący decyzji
Punkt 9 a preambuły (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(9a) Celem tabel referencyjnych zamieszczonych w załącznikach A i B w żadnym przypadku nie jest harmonizacja typów przestępstwa ani kar tam określonych. Kwestie tę wciąż będą regulowane przez prawo krajowe.

Or. it

Uzasadnienie

Należy jasno stwierdzić, że celem przedmiotowej decyzji nie jest harmonizacja prawa karnego materialnego, lecz raczej ułatwienie wymiany informacji uzyskanych z rejestru skazanych.

Poprawka 4

Wniosek dotyczący decyzji
Punkt 13 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(13) Zarówno tabele referencyjne kategorii przestępstw i kar, jak i normy techniczne stosowane w wymianie informacji wymagają ciągłej rewizji i regularnych aktualizacji. ***W związku z tym kompetencje wykonawcze w tym zakresie powierzono Komisji wspieranej przez komitet. Procedura regulacyjna przewidziana w prawie wspólnotowym powinna, z odpowiednimi zmianami, znaleźć zastosowanie przy przyjmowaniu środków***	(13) Zarówno tabele referencyjne kategorii przestępstw i kar, jak i normy techniczne stosowane w wymianie informacji wymagają ciągłej rewizji i regularnych aktualizacji.

niezbędnych do wykonania niniejszej decyzji.

Or. it

Poprawka 5

Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 3 - ustęp 5

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
5. W celu zapewnienia wydajnego funkcjonowania ESPIRS Komisja zapewnia usługi związane z ogólną obsługą techniczną i monitorowaniem.	5. W celu zapewnienia wydajnego funkcjonowania ESPIRS Komisja zapewnia usługi związane z ogólną obsługą techniczną i monitorowaniem ***oraz weryfikuje, czy środki określone w art. 6 są odpowiednio wdrażane***.

Or. it

Uzasadnienie

Komisja dysponuje zarówno przeglądem sytuacji, jak i odpowiednią wiedzą fachową i w związku z tym musi odgrywać rolę koordynatora i nadzorcy podczas wdrażania systemu łączności.

Poprawka 6

Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 5 - ustęp 1 - litera a)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
a) wykaz krajowych przestępstw wchodzących w zakres poszczególnych kategorii, o których mowa w tabeli przestępstw w załączniku A. W wykazie podawana jest między innymi nazwa lub klasyfikacja prawna przestępstwa oraz odniesienie do właściwego przepisu prawnego. Wykaz ***może*** zawierać również krótki opis znamion przestępstwa;	a) wykaz krajowych przestępstw wchodzących w zakres poszczególnych kategorii, o których mowa w tabeli przestępstw w załączniku A. W wykazie podawana jest między innymi nazwa lub klasyfikacja prawna przestępstwa oraz odniesienie do właściwego przepisu prawnego. Wykaz ***musi*** zawierać również krótki opis znamion przestępstwa;

Or. it

Uzasadnienie

In virtu' delle differenze spesso sostanziali che caratterizzano la definizione delle fattispecie di reato nei diversi Paesi membri, appare quanto mai appropriato richiedere in via obbligatoria, unitamente al titolo del reato, anche la descrizione dei suoi elementi costituitivi. Al fine di fornire la più completa ed accurata informazione all'autorità giudiziaria, occorre, infatti, renderle immediatamente accessibili sia i dati formali che quelli sostanziali relativi all'infrazione commessa. Tale necessità é a maggior ragione avvertita nel caso in cui il reato non rientri in una delle sottocategorie ma rimanga in una categoria aperta.

Poprawka 7

Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 6 - akapit pierwszy

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Przyjmuje się następujące środki wykonawcze, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 7:	***W razie potrzeby i zgodnie z art. 34 ust. 2 lit. c) i art. 39 Traktatu o Unii Europejskiej Komisja proponuje przyjęcie przez Radę wszelkich środków koniecznych do zapewnienia optymalnego funkcjonowania ESPIRS i jego interoperacyjności z systemami krajowymi, takimi jak:***

Or. it

Poprawka 8

Wniosek dotyczący decyzji
Artykuł 7

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Artykuł 7 ***Procedura komitetowa***	***skreślony***
1. W przypadku odwołania do niniejszego artykułu Komisja wspierana jest przez	

komitet regulacyjny składający się z przedstawicieli państw członkowskich, któremu przewodniczy przedstawiciel Komisji („komitet").
2. Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.
3. Przedstawiciel Komisji przedkłada komitetowi projekt środków, jakie należy podjąć. Komitet przedstawia swoją opinię na temat projektu w terminie, który może zostać ustalony przez przewodniczącego, stosownie do pilności sprawy. Opinia przyjmowana jest większością głosów określoną w art. 205 ust. 2 i 4 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską w przypadku decyzji, które Rada zobowiązana jest przyjąć na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli państw członkowskich w komitecie są ważone w sposób określony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.
4. Komisja przyjmuje przewidziane środki, jeżeli są one zgodne z opinią komitetu.
5. Jeżeli przewidziane środki nie są zgodne z opinią komitetu lub żadna opinia nie została wydana, Komisja bezzwłocznie przedkłada Radzie wniosek w sprawie środków, które powinny zostać podjęte, informując o tym Parlament Europejski.

6. Rada może stanowić w sprawie wniosku większością kwalifikowaną w terminie trzech miesięcy od daty przekazania wniosku Radzie.

Jeżeli w tym terminie Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, wyrazi sprzeciw wobec wniosku, Komisja bada go ponownie. Komisja może przedłożyć Radzie zmieniony wniosek, przedłożyć swój wniosek ponownie lub przedstawić wniosek legislacyjny na podstawie Traktatu.

Jeśli w powyższym terminie Rada nie przyjęła proponowanego aktu wykonawczego ani nie wyraziła sprzeciwu wobec wniosku w sprawie środków wykonawczych, Komisja przyjmuje

proponowany akt wykonawczy.

Or. it

Uzasadnienie do poprawek 4, 7 i 8

La Corte di Giustizia (C-133/06) ha recentemente ribadito il principio che "le regole relative alla formazione della volontà delle istituzioni comunitarie trovano la loro fonte nel Trattato e non sono derogabili né dagli Stati membri né dalle stesse istituzioni". Conformandosi alla giurisprudenza della Corte, gli emendamenti 4, 7 e 8 sono il frutto di una rigorosa interpretazione del Trattato sull'Unione europea, che non prevede la c.d. Comitologia per le materie disciplinate dal Titolo VI, né autorizza la creazione di basi giuridiche secondarie al di fuori dei casi disciplinati dai Trattati. Il sistema elaborato nel Titolo VI, ed in particolare il combinato disposto degli articoli 34 e 39, prevede, infatti, che eventuali misure di attuazione delle decisioni debbano essere adottate seguendo la procedura indicata dall'articolo 39.

UZASADNIENIE

Wymiana informacji pochodzących z rejestru skazanych jest nadal oparta w przeważającej mierze na zasadach ustanowionych w Konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych, uchwalonej przez Radę Europy w 1959 r., a w szczególności na art. 13 i 22 Konwencji, zgodnie z którymi przedmiotowe informacje powinny być przekazywane przez ministrów sprawiedliwości co najmniej raz w roku.

Komisja Europejska, odnotowując nieskuteczność i wyjątkowo powolne działanie tego systemu, od 2005 r. przedstawiła szereg inicjatyw regulacyjnych, których celem z jednej strony jest uregulowanie i ułatwienie wymiany informacji pochodzących z rejestrów skazanych, a z drugiej – ustanowienie zasad dotyczących sposobów wykorzystania takich informacji przez państwa członkowskie, które je otrzymują.

Ten drugi aspekt był przedmiotem decyzji ramowej Rady w sprawie uwzględniania między państwami członkowskimi Unii Europejskiej wyroków skazujących w przypadku nowego postępowania karnego. We wspomnianej decyzji ramowej ustanowiono zasadę, zgodnie z którą wyrok skazujący wydany w innym państwie członkowskim powinien mieć skutki równoważne z wyrokiem wydanym w danym kraju.

Decyzja Rady 2005/876/WSiSW z dnia 21 listopada 2005 r. w sprawie wymiany informacji pochodzących z rejestru karnego jest chronologicznie pierwszym działaniem mającym na celu uregulowanie i ułatwienie wymiany informacji. Decyzja ustanawia zasadę, że każde państwo członkowskie zarządza informacjami dotyczącymi jego obywateli, a także stanowi, że informacje pochodzące z rejestrów skazanych muszą zostać wysłane do państwa członkowskiego występującego z zapytaniem w ciągu 10 dni od złożenia zapytania, wykorzystując przewidziany do tego celu formularz. Otrzymane w ten sposób informacje mogą zostać wykorzystane wyłącznie do celów, dla jakich złożono zapytanie.

Wniosek dotyczący decyzji ramowej w sprawie organizacji wymiany informacji pochodzących z rejestru skazanych pomiędzy państwami członkowskimi oraz treści tych informacji (COM(2005)690 wersja ostateczna), przedstawiony przez Komisje Europejską pod koniec 2005 r., miał na celu rozszerzenie tych ram prawnych. Rozwinięto w nim podstawową zasadę, że państwo członkowskie, którego obywatelem jest skazany, powinno być punktem odniesienia dla wszelkich zapytań dotyczących rejestru skazanych, aby zapewnić dostęp również do wszystkich wyroków wydanych w innych państwach członkowskich. We wniosku nałożono również na państwo członkowskie, w którym jest wydawany wyrok, obowiązek dopilnowania, by na wszystkich wyrokach umieszczano informację o narodowości skazanego, a także obowiązek uaktualniania i przekazywania właściwych informacji państwu członkowskiemu, którego obywatelem jest skazany.

W czerwcu 2007 r. Rada ds. Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych osiągnęła porozumienie polityczne w sprawie wniosku dotyczącego decyzji ramowej, w którym zawarto zasady ustanowione w decyzji z 2005 r. i który po wejściu w życie tę decyzję zastąpi.

Zgodnie z wymogami zawartymi w art. 11 decyzji ramowej wniosek dotyczący decyzji w sprawie ESPIRS ma na celu uzupełnienie systemu ustanowionego w poprzednich

instrumentach regulacyjnych pod względem technicznym i technologii informacyjnych.

Należy powtórzyć, że w żaden sposób nie zmieniono podstawowych zasad:

- punktem odniesienia pozostają państwa członkowskie, których obywatelem jest skazany;
- informacje są przechowywane jedynie w centralnych krajowych bazach danych, a bazy danych innych państw członkowskich nie mają do nich bezpośredniego dostępu;
- państwa członkowskie zarządzają własnymi bazami danych i je aktualizują;

Poza tym, aby ułatwić wymianę informacji, opracowano kody referencyjne dla różnych kategorii przestępstw (załącznik A) i rodzajów kar (załącznik B).

Należy również zauważyć, że w czerwcu 2006 r. uruchomiono projekt pilotażowy, w którym udział wzięły Belgia, Republika Czeska, Francja, Niemcy, Luksemburg i Hiszpania i którego celem było połączenie drogą elektroniczną centralnych rejestrów skazanych tych państw. Z uwagi na powodzenie tego projektu dołączyły do niego również inne kraje.

Stanowisko sprawozdawcy

Sprawozdawca odnosi się przychylnie do przedmiotowego wniosku, który z technicznego punktu widzenia nadaje wymierną formę uzgodnieniom w sprawie rejestrów skazanych w Europie, które zapisano w decyzji ramowej 2008/XX/WSiSW w sprawie organizacji wymiany informacji pochodzących z rejestru skazanych pomiędzy państwami członkowskimi oraz treści tych informacji.

Sprawozdawca zauważa w szczególności, że celem wniosku jest wdrożenie zasad już uzgodnionych w poprzednich instrumentach regulacyjnych, poprzez stworzenie łączności elektronicznej pomiędzy krajowymi rejestrami skazanych – brak tej łączności uniemożliwiał dotychczas skuteczne funkcjonowanie europejskiego systemu rejestrów skazanych. W związku z tym w poprawce nr 1 wyraźnie wyjaśniono, że niniejszy instrument regulacyjny ma charakter wykonawczy, a także podkreślono, że nie ma on na celu ustanowienia nowych zasad, lecz raczej wyposażenie przepisów już istniejących w środki techniczne, które są potrzebne do ich wykonywania.

Poprawka nr 3 służy również wyjaśnieniu wymowy wniosku – zaznaczono w niej, że załączniki A i B nie mają na celu harmonizacji różnych rodzajów przestępstw i kar, które wyszczególniono w tych załącznikach – kwestie te będzie regulować prawo krajowe.

Potrzeba znalezienia wspólnego mianownika dla 27 różnych systemów prawnych, z których każdy wyróżnia się szczególną charakterystyką w dziedzinie sądowej czy społecznej, była motywacją dla Komisji do pogrupowania przestępstw w kategorie zebrane w załączniku A. Proponowany system składa się z prostych i zwięzłych zapisów, których dużą zaletą jest to, że są „czytelne” dla wszystkich państw członkowskich, lecz które, przynajmniej w pewnych przypadkach, mogą być nieadekwatne lub nie w pełni dokładne. Zdając sobie sprawę z nieuniknionej konieczności dokonania uśrednienia kategorii w tym wykazie, Komisja uwzględniła również kategorie „otwarte”. Jednakże są one z definicji jeszcze mniej precyzyjne. A więc to nadmierne uogólnienie należy złagodzić poprzez dostarczenie organom

sądowym wszelkich narzędzi poznawczych potrzebnych do tego, by w jak największym stopniu zrozumieć i umieć zinterpretować dostępne informacje. Odnosi się to w szczególności do znamion przestępstw, które należy udostępnić organom sądowniczym, zwłaszcza w przypadkach, gdy danego przestępstwa nie można zakwalifikować do żadnej podkategorii, lecz należy ono do kategorii otwartej.

Właśnie ze względu na to, że dokładna ocena znaczenia danych zawartych w kartotece skazanych innego państwa członkowskiego nie jest możliwa bez właściwej informacji dotyczącej charakteru przestępstwa, jakiego dotyczą te dane, w poprawkach nr 2 i 6 zaproponowano, by w zawiadomieniu, do którego państwa członkowskie dołączają wykaz, o którym mowa w art. 5 ust. 1 lit. a, obowiązkowo musiał się znaleźć opis znamion przestępstwa.

Organy prokuratury będą nadal mogły zwrócić się o pełny tekst wyroku lub o inne formy objaśnienia, jeżeli uznają to za konieczne. Jednakże w takich przypadkach będzie trzeba odwoływać się do tradycyjnych kanałów wzajemnej pomocy w sprawach karnych, a to może się okazać długotrwałą i skomplikowaną procedurą.

Sprawozdawca ma nadzieję, że w tej kwestii możliwie najszybciej zostaną wdrożone narzędzia elektroniczne, umożliwiające przyspieszenie realizacji takich dodatkowych wniosków, dzięki czemu organy sądowe będą niezwłocznie otrzymywały niezbędne informacje.

Należy zauważyć, że pod tym względem wniosek dotyczący ESPIRS stanowi część szerszych ram regulacyjnych tworzących system sprawiedliwości elektronicznej, którego zadaniem jest również ułatwienie intensywniejszej i szybszej komunikacji między organami sądowymi państw członkowskich.

Wreszcie poprawki o numerach 4, 7 i 8 są oparte na zasadzie niedawno potwierdzonej przez Trybunał Sprawiedliwości w orzeczeniu w sprawie C-133/06, pkt 54 *et seq*, które stanowi, że normy regulujące sposób dochodzenia do decyzji przez instytucje wspólnotowe ustanowione są przez traktat i nie pozostają one do dyspozycji ani państw członkowskich, ani samych instytucji. Trybunał orzekł, że uznanie, że instytucja ma możliwość wprowadzania wtórnych podstaw prawnych – niezależnie od tego, czy zmierzałyby one do usztywnienia, czy też złagodzenia trybu wydawania aktu – oznaczałoby przyznanie jej uprawnień prawodawczych wykraczających poza to, co przewiduje traktat. Prowadziłoby to również do zezwolenia jej na naruszenie zasady równowagi instytucjonalnej, która oznacza, że każda instytucja wykonuje swoje kompetencje z poszanowaniem kompetencji pozostałych instytucji. Trybunał orzekł ponadto, że przyjęcie wtórnych podstaw prawnych nie może także znaleźć uzasadnienia w rozważaniach dotyczących delikatnego pod względem politycznym charakteru omawianej dziedziny czy troski o zapewnienie skuteczności działania wspólnotowego.

Procedura zaproponowana przez Komisję Europejską, której funkcjonowanie zapewniałby komitet pod przewodnictwem przedstawiciela Komisji, całkowicie wykracza poza zakres tytułu VI Traktatu o Unii Europejskiej i spowodowałaby stworzenie wtórnych podstaw prawnych, które nie są ustanowione w traktacie.

Poprawki nr 4, 7 i 8 mają na celu dostosowanie wniosku Komisji do wytycznych Trybunału

Sprawiedliwości oraz zapewnienie przyjmowania środków wykonawczych mających związek z treścią decyzji, zgodnie z art. 34 i 39 Traktatu o Unii Europejskiej.

Sprawozdawca z zadowoleniem odnotowuje, że w odniesieniu do ochrony danych, która jest bardzo newralgiczną kwestią w komisji LIBE, nie można wnieść do tekstu Komisji żadnych uwag krytycznych.

Przedmiotowa decyzja, bazując na zasadach ustanowionych już w decyzji ramowej, stanowi, że każde państwo członkowskie musi centralnie gromadzić informacje dotyczące własnych obywateli. Informacjami takimi zarządza administracja centralna, która jest jedynym organem, mającym dostęp do innych połączonych europejskich rejestrów. Oznacza to, że organy sądowe również nie mają dostępu do rejestrów europejskich i muszą wysyłać zapytania o informacje do centralnego rejestru we własnym kraju, który zajmie się przekazywaniem tych wniosków do właściwych państw. Administracja centralna będzie w każdym przypadku otrzymywać informacje, o które się zwrócono, i ostatecznie wysyłać je do organu sądowego, który wystosował zapytanie. Sprawozdawca wyraża daleko posuniętą nadzieję, że zarządzanie centralnymi krajowymi rejestrami pozostanie również w przyszłości domeną organów krajowych.

Zawarte w punkcie 14 preambuły odniesienie do decyzji ramowej w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych gwarantuje, że normy ustanowione w decyzji ramowej są również zapewnione w przedmiotowym dokumencie.

Należałoby również w tym kontekście uzgodnić punkt 10 preambuły do decyzji ramowej 2008/XX/WSiSW w sprawie organizacji wymiany informacji pochodzących z rejestru skazanych pomiędzy państwami członkowskimi oraz treści tych informacji, w którym to punkcie zawarto odniesienie do Konwencji Rady Europy o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych, przyjętej w Strasburgu w dniu 28 stycznia 1981 r., z punktem 14 preambuły do przedmiotowej decyzji, w którym natomiast, raczej słusznie, zapisano odniesienie do decyzji ramowej w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych.

Również w kwestii ochrony danych sprawozdawca zgadza się z decyzją o stosowaniu systemu S-TESTA, który gwarantuje bezpieczeństwo sieci konieczne przy przetwarzaniu tak wrażliwych informacji. Sprawozdawca zaleca stałe stosowanie systemu S-TESTA oraz przestrzega, że informacje uzyskane z rejestrów nie powinny być przesyłane drogą internetową lub za pośrednictwem innych kanałów, które nie gwarantują najwyższych standardów bezpieczeństwa.

Podsumowanie

Sprawozdawca jest zdecydowanie przekonany o potrzebie połączenia drogą elektroniczną rejestrów skazanych, które powinno nastąpić jak najszybciej. Sprawozdawca jest zdania, że bez przedmiotowego wniosku decyzja ramowa w sprawie organizacji wymiany informacji pochodzących z rejestru skazanych pomiędzy państwami członkowskimi pozostanie martwym zapisem.

Zaproponowane poprawki mają zatem na celu przede wszystkim objaśnienie treści decyzji, a także dalsze ułatwienie korzystania z otrzymywanych informacji.

Sprawozdawca zdaje sobie również sprawę z tego, że praktyczne wdrożenie systemu łączności elektronicznej będzie najprawdopodobniej wymagało stałego uaktualniania oraz kompetencji technicznych i dostosowań. Sprawozdawca jednakże zauważa, że rozwiązanie zaproponowane przez Komisję nie wydaje się zgodne z obowiązującymi traktatami ani też nie odpowiada wytycznym dotyczącym wtórnych podstaw prawnych, które zostały niedawno potwierdzone przez Trybunał Sprawiedliwości, a zatem sprawozdawca apeluje do Rady o przestrzeganie zasad zapisanych w traktatach, a w szczególności w art. 34 i 39 Traktatu o Unii Europejskiej.